

«a) En la tutela de l'incapacitat, el seu cònjuge, si conviu, o la persona amb qui l'incapacitat conviu en relació estable de parella.

c) El cònjuge del pare o de la mare del menor o incapacitat, o la persona que, en morir l'un o l'altra, hi estigués convivint en relació estable de parella; en ambdós casos, si la persona designada ha estat convivint amb el menor o incapacitat.»

Article 11. Modificació de l'article 198 de la Llei 9/1998.

Es modifica la lletra b de l'article 198 de la Llei 9/1998, que resta redactada de la manera següent:

«b) Quan la tutela correspongui a una persona casada o que visqui en relació estable de parella, i es cregui convenient que el cònjuge o l'altre membre de la parella també l'exerceixi.»

Article 12. Modificació de l'article 344 de la Llei 40/1991.

Es modifica l'article 344 de la Llei 40/1991, del 30 de desembre, del Codi de successions per causa de mort en el dret civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«En el cas d'adopció dels fills del consort o de la persona amb qui l'adoptant conviu en relació de parella amb caràcter estable, es manté el dret dels fills a succeir abintestat a llur progenitor i els parents d'aquest, sens perjudici dels drets successoris abintestat que puguin correspondre a l'adoptant.»

Article 13. Modificació de l'article 354 de la Llei 40/1991.

Es modifica el paràgraf segon de l'article 354 de la Llei 40/1991, que resta redactat de la manera següent:

«Se n'exceptua el supòsit en què un consort adopti els fills per naturalesa de l'altre consort, o un dels membres de la parella que conviu en relació de caràcter estable adopti els fills de l'altre.»

Article 14. Modificació de l'article 31 de la Llei 10/1998.

1. S'afegeix un nou apartat 1 a l'article 31 de la Llei 10/1998, del 15 de juliol, d'unions estables de parella, amb el text següent:

«1. En cessar la convivència, els membres de la parella, en el cas que tinguin fills comuns, poden pactar amb quin dels dos han de conviure, i el règim de visites, d'estada i de comunicació amb el membre de la parella amb qui no hagin de conviure. Si no hi ha acord, l'autoritat judicial decideix en benefici dels fills, escoltant-los prèviament si tenen prou coneixement o si tenen, com a mínim, dotze anys.»

2. Els antics apartats 1 i 2 de l'article 31 de la Llei 10/1998 passen a ésser els apartats 2 i 3, respectivament.

Disposició derogatòria.

Es deroga l'article 6 de la Llei 10/1998.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 8 d'abril de 2005.—Pasqual Maragall i Mira, President.—Josep Maria Vallès i Casadevall, Conseller de Justícia.

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» núm. 4.366, de 19 d'abril de 2005)

7537 *LLEI 4/2005, de 8 d'abril, dels recursos contra les qualificacions dels registradors de la propietat de Catalunya.* («BOE» 111, de 10-5-2005).

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei.

PREÀMBUL

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, a l'article 20.1.e, estén la competència dels òrgans jurisdiccionals als recursos sobre qualificació de documents referents al dret privat català que han de tenir accés als registres de la propietat; i a l'article 9.2 reconeix a la Generalitat competències exclusives amb relació a la conservació, la modificació i el desenvolupament del dret privat català.

La Llei hipotecària, text refós aprovat per Decret del 8 de febrer de 1946, en la redacció introduïda per la Llei de l'Estat 24/2001, del 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, modificades per les lleis de l'Estat 53/2002, del 30 de desembre, i 62/2003, del 30 de desembre, ambdues de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, estableix que contra les qualificacions negatives dels registradors de la propietat es pot interposar un recurs administratiu davant la Direcció General dels Registres i del Notariat, la resolució del qual pot ésser objecte de recurs en seu judicial davant els òrgans de l'ordre jurisdiccional civil amb remissió a l'aplicació de les normes de judici verbal. No obstant això, la mateixa Llei hipotecària disposa que, quan el coneixement del recurs contra la qualificació negativa del registrador de la propietat ha estat atribuït per un estatut d'autonomia als òrgans jurisdiccionals radicats en la comunitat autònoma en la qual té la demarcació el Registre de la Propietat, el recurs s'ha d'interposar davant l'òrgan jurisdiccional competent.

Això comporta que ara, a Catalunya, quan es tracta de recursos que es fonamenten en dret propi només hi ha una única instància, la jurisdiccional, amb el greuge comparatiu i discriminatori que això significa, ja que quan es tracta de matèries de dret comú es gaudeix de les garanties de totes dues instàncies, la governativa i la jurisdiccional.

La Generalitat, d'acord amb l'article 9.3 de l'Estatut d'autonomia, té competència exclusiva per a dictar normes processals i de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu català, i l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola exceptua de les competències de l'Estat en matèria de procediment administratiu comú les especialitats derivades de l'organització pròpia de les comunitats autònomes.

En ús d'aquestes competències, i per a equiparar les garanties dels particulars en els mecanismes d'impugnació de les qualificacions negatives efectuades pels registradors de la propietat quan es fonamenten en matèria de dret català amb els ja existents quan el recurs es fonamenta en matèries de dret comú, cal implantar també per a Catalunya un sistema de doble instància que estableixi una primera instància governativa, prèvia a la instància judicial. Aquesta primera instància governativa radica en la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques, del Departament de Justícia, atès que és l'òrgan directiu de la Generalitat que exerceix les funcions en matèria de dret català. A aquest efecte, la dita Direcció General és assessorada,

per a la resolució dels recursos, per una comissió de juristes de reconegut prestigi experts en la matèria, la composició i funcionament de la qual s'ha d'establir per reglament.

Contra les resolucions de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques es pot interposar recurs davant l'òrgan jurisdiccional competent. Seria desitjable que aquesta competència, per raons d'unificació de doctrina i de celeritat, recaigués en la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya quan el marc normatiu ho permeti. Catalunya, en aquest sentit, compta amb el precedent de la Llei del 10 de març de 1934, reguladora del Tribunal de Cassació, en el qual es va crear una secció de recursos governatius dins la Sala Civil.

Per economia processal es fa una remissió al procediment establert per la Llei hipotecària quant a la forma de presentació dels recursos i llur tramitació, amb les adaptacions corresponents.

Article 1. *Objecte de la Llei.*

Aquesta Llei regula el règim dels recursos contra la qualificació negativa dels títols o les clàusules concretes d'aquests susceptibles d'inscripció en un registre de la propietat, mercantil o de béns mobles de Catalunya, sempre que els dits recursos es fonamentin, de manera exclusiva o juntament amb d'altres motius, en una infracció de les normes del dret català.

Article 2. *Recurs governatiu.*

1. Contra els actes a què es refereix l'article 1, es pot interposar recurs governatiu davant la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques.

2. La Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques és assessorada per una comissió formada per un notari o notària, un registrador o registradora de la propietat, un catedràtic o catedràtica d'universitat i un advocat o advocada de la Generalitat, nomenats pel conseller o consellera de Justícia a proposta de l'Observatori de Dret Privat de Catalunya.

Article 3. *Recurs jurisdiccional.*

Contra les resolucions expresses o presumptes de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques dictades en aplicació de l'article 2 es pot interposar recurs davant l'òrgan jurisdiccional competent.

Article 4. *Procediment.*

La forma d'intervenció i la tramitació dels recursos establerts per aquesta Llei és l'establerta per l'article 325 i els següents de la Llei hipotecària, tenint en compte que la referència a la Direcció General dels Registres i del Notariat s'ha d'entendre feta a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques.

Article 5. *Publicitat.*

Les resolucions de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques es publiquen en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Disposició final.

Aquesta Llei entra en vigor als dos mesos d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 8 d'abril de 2005.

PASQUAL MARAGALL I MIRA
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya»
núm. 4.366, de 19 d'abril de 2005)

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

7611 *ORDRE APA/1281/2005, de 28 d'abril, per la qual s'actualitza l'annex V, classificació de les varietats de cep, del Reial decret 1472/2000, de 4 d'agost, pel qual es regula el potencial de producció vitícola. («BOE» 112, d'11-5-2005.)*

El Reglament (CE) 1493/1999 de 17 de maig, del Consell, pel qual s'estableix l'Organització Comuna del Mercat Vitivinícola, disposa, a l'article 19, que els estats membres han de classificar les varietats de cep destinades a la producció de vi.

El Reglament (CE) 1227/2000 de 31 de maig, de la Comissió, pel qual es fixen les disposicions d'aplicació del Reglament (CE) 1493/1999, pel que fa al potencial de producció, a l'article 20, especifica que, al costat del nom d'una varietat, s'hi han d'afegir sinònims si n'hi ha i el color del raïm, i també que els noms i sinònims de les varietats classificades s'han d'ajustar als que preveuen l'Oficina Internacional de la Vinya i el Vi (OIV), la Unió per a la Protecció de les Obtencions Vegetals (UPOV) i el Consell Internacional de Recursos Fitogenètics (CIFG).

El Reial decret 1472/2000, de 4 d'agost, pel qual es regula el potencial de producció vitícola, estableix als articles 27 i 28 definicions i categories de classificació relatives a les varietats de cep i recull a l'annex V, després de la modificació efectuada pel Reial decret 373/2003, de 28 de març, de mesures urgents en el sector vitivinícola, la classificació de les varietats esmentades.

Les comunitats autònomes, en virtut de la competència que els atribueix l'article 31 del Reial decret esmentat 1472/2000, han efectuat classificacions de varietats de cep, en l'àmbit dels seus territoris respectius, d'acord amb les necessitats de la seva viticultura.

És necessari, per tant, modificar l'annex V del Reial decret 1472/2000, recollint les variacions sofertes com a conseqüència de les actuacions que descriu el paràgraf anterior.